

paa at modtage en Bemyndigelse til Nedsættelse, og saa mene at kunne redde sig paa anden Maade. Ja, saa kommer Gjensidighedsforholdet til, og ganske vist kan det i visse Diebliske have sin Betydning, men jeg tror ikke, at vi maa være uretfærdige mod vore Egne, indtil Fremmede vise Retfærdighed imod os. I dette Forhold kan det blive Tilfældet saavel som i mangfoldige andre, at man siger: Vi gjøre Intet, skjøndt vi erkende, at det er rigtigt og retfærdigt, førend vi opnaa, at Fremmede, som vi ingen Indflydelse have paa, ogsaa ville være retfærdige. Vi skulle altsaa blive ved med at være uretfærdige, indtil vi kunne faae de Andre til at være retfærdige; men da de ikke have den Interesse i at være retfærdige imod os, som vi have i at være retfærdige imod os selv, er der dog virkelig ingen Sandsynlighed for, at vi ad den Vej kunne naae at blive retfærdige. Det er jo kun en ganske simpel Forvaring imod Loven af 31te Marts 1864; det er kun en mild Fortolkning af denne Lov. Jeg tænker nu nærmest paa Skibene paa Slesvigs Østkyst — thi andre fremmede Skibe stiller jeg mig noget mere løst til, — men selv om alle de nævnte slesvigiske Skibe komme ind under Bemyndigelsen, saa vilde Kjøbenhavns Havn desuagtet have vundet hele den øvrige Fart fra Hertugdømmerne, altsaa en meget betydelig Fart, der alligevel gaar ind under Bestemmelserne for den udenlandske Fart. Hvad der tages bort, er altsaa kun en Del af den Fordel, som Kjøbenhavns Havn vandt ved Fredslutningen i Genhold til en Lov, der aldrig har sigtet paa at give en saadan Fordel. Jeg kan være med til for Sundets Bedkommende til 3die Behandling efter nærmere Overveelse at stille Forslag om, hvorledes det skal stilles med denne Bemyndigelse for Ministeren, saa at en Lettelse kan falde over paa de Skibe, som ikke kunne siges at gaa i Paketfart, skjøndt de ofte komme til Kjøbenhavn, og ikke alene paa de Skibe, Dampskibe eller Seilskibe, der gaa i Paketfart. For Slesvigs Bedkommende kan jeg imidlertid ikke se nogen Grund til at gaa tilbage; der er jo kun Tale om en lempelig Fortolkning af den gjældende Lovs Bestemmelser. Nu spørger man: Hvad mister Kjøbenhavns Havn derved? Men det er slet ikke Spørgsmaalet for mig, thi hver Skilling, Kjøbenhavns Havn nu faar paa denne Maade, faar den ikke ifølge Lovens Bestemtelse fra først af; indtil Beslutning derved foreligger, har den ingen reel Ret, saa sandt som der ikke har ligget noget Saadant til Grund for Loven af 1864. Kunne vi altsaa blive enige om dette Punkt med Hensyn

til Farten paa Slesvigs Østkyst og give Ministeren Bemyndigelse med Hensyn til Sundet, er jeg tilbøjelig til at tro, at vi kunne naae en Overenskomst.

Luzen: Jeg skal kun bemærke, at det maa være en Skønssag, om man betragter Tiden fra nu af til 1ste April som kort eller ei. Jeg vilde imidlertid meget beklage, om man, hvis man ønsker at bevare Skibsafgiften i Kjøbenhavn, vilde opsætte at tage Bestemmelsen derom længere end til 1ste April; thi hvis Loven, efter den ærede Ordførers Bemærkning, ikke vedtages allerede i Marts, men først i April, saaledes at den kommer til at gælde fra 1ste Mai, bliver der et Gul i Opkrævningen, som vil volde megen Forstyrrelse. Man maatte da ophøre at opkræve Acciseafgiften i April Maaned og begynde derpaa igjen den 1ste Mai. Vil man undgaa dette Uphold, maa vi ile med at blive færdige med Loven inden 1ste April, saaledes at Alting kan gaa sin Gang ligesom hidtil. — Hvad Vædringsforlaget under Nr. 4 angaar, negter jeg ikke, at hvad jeg har hørt fremsat af den høitærede Indenrigsminister og af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Jønger), ikke er mig ganske klart; thi der er ikke her Tale om Reciprocitet i den Forstand som ellers i Forholdet mellem Indland og Udland. Der staar nemlig her udtrykkelig „danske Seilskibe“, medens det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds syntes at gaa ud fra, at der i al Almindelighed staar „Skibe“, saaledes at naar danske Skibe, der komme med Varer fra Ruslen af Sverig eller Slesvig her til Kjøbenhavn, vare fritagne for at betale Afgift som Udenrigsskibe, skulde noget lignende finde Sted for udenlandske Skibe og for vore Skibe, naar de kom ind i andre Havne. Hvis der her er nogen Begünstigelse, vil den imidlertid netop være til Skade for de slesvigiske og svenske Skibe; thi den Konkurrence, som nu finder Sted imellem disse Skibe og de danske, vil formindskes til Fordel for de sidste. Skulde Sverig have Grund til at blande sig i Forholdet, maatte det være for at klage over, at svenske Skibe komme til at staa tilbage for vore. Forholdet staar imidlertid ikke saa klart, som den høitærede Minister synes at forudsætte, i alt Fald ikke for mig; thi jeg kan ikke overse, hvorledes det Hele vil stille sig. Dersom det Vædringsforslag, som den høitærede Indenrigsminister bebudede, kommer frem her, vil det gjøre Forholdene lettere; men det kan gjerne være muligt, at man ved en nærmere Undersøgelse af dette Vædringsforslag kommer ti